

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	15
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 79/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie z powództwa właściciela o nakazanie opróżnienia lokalu mieszkalnego podlegającego przepisom ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) pomiędzy byłym najemcą lokalu mieszkalnego a osobami, których uprawnienie do zamieszkiwania w tym lokalu miało charakter pochodny od tego najemcy, zachodzi współuczestnictwo konieczne po stronie pozwanej?”

III CZP 80/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 146 ust. 1 i 2 ustawy z 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r., poz. 2171), Sąd przekazuje do masy upadłości całą kwotę uzyskaną ze sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, czy też przekazuje do masy upadłości kwotę uzyskaną ze sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu pomniejszoną o koszty postępowania egzekucyjnego w postaci opłaty stosunkowej określonej w art. 49 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1277), ustalonej prawomocnym postanowieniem komornika?”

III CZP 81/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, powstała w związku z likwidacją gminnego zakładu budżetowego, który to zakład realizował zadania gminy w zakresie gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi jej własność, wstępuje w stosunki najmu lokali mieszkalnych w miejsce gminy w charakterze wynajmującego również w odniesieniu do lokali znajdujących się na tych nieruchomościach gminy, które nie wchodziły w skład mienia zlikwidowanego zakładu budżetowego i nie zostały wniesione jako wkład do spółki?

2. Czy w wyniku zawarcia umowy dzierżawy, na podstawie której gmina oddaje spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, powstałej w związku z likwidacją gminnego zakładu budżetowego, w dzierżawę nieruchomości stanowiące własność gminy, spółka taka wstępuje w miejsce gminy w charakterze wynajmującego w stosunki najmu lokali mieszkalnych znajdujących się na tych nieruchomościach?”

III CZP 82/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku popełnienia czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na publikacji dokonanej w witrynie internetowej miejscem zdarzenia wyrządzającego szkodę w rozumieniu art. 35 k.p.c. jest również obszar właściwości sądu, w którego okręgu treść umieszczona w sieci była dostępna?”

III CZP 83/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku zawarcia przed dniem 30 kwietnia 2016 r. warunkowej umowy sprzedaży nieruchomości z uwagi na przysługujące Agencji Nieruchomości Rolnych prawo pierwokupu, przepis art. 12 bądź art. 13 ustawy z 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 585) ma zastosowanie, czy też do zawarcia umowy przeniesienia własności nieruchomości stosuje się przepisy ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego z dnia 11 kwietnia 2003 r. (Dz. U. Nr 64, poz. 592) w brzmieniu wprowadzonym ustawą z 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw?”

III CZP 84/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nabywca wierzytelności niebędący bankiem może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 34/17 – z dnia 15 września 2017 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

W postępowaniu o ustanowienie służebności przesyłu jest dopuszczalne wydanie, na podstawie art. 318 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., postanowienia wstępnego o uznaniu żądania ustanowienia tej służebności za usprawiedliwione w zasadzie.

III CZP 37/17 – z dnia 15 września 2017 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Do zachowania dwuletniego terminu przewidzianego w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 519 ze zm.) wystarczające jest złożenie przed jego upływem do sądu wniosku o zawiązanie do próby ugodowej.

III CZP 39/17 – z dnia 15 września 2017 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Jeżeli osoba uprawniona do odbioru depozytu zmarła, jej spadkobierca jest uprawnionym w rozumieniu przepisów art. 6 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. Nr 208, poz. 1537 ze zm.).

**III CZP 40/17 – z dnia 15 września 2017 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej:**

„1. Czy wierzyciel wytaczający powództwo na podstawie art. 887 § 1 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c., – jako substytut procesowy (ustawowy) podstawiony w prawa dłużnika dochodzący w swoim własnym imieniu roszczeń przysługujących egzekwowanemu dłużnikowi, wobec trzeciodłużnika (jego następców prawnych), z którym wiąże go umowa przedwstępna nabycia nieruchomości, na mocy której dłużnik egzekwowany uiścił na rzecz trzeciodłużnika zaliczkę na poczet ceny sprzedaży, – może domagać się co do zasady od trzeciodłużnika (jego następców prawnych) zasądzenia na rzecz dłużnika egzekwowanego zwrotu zaliczki, jako świadczenia nienależnego (art. 410 k.c. w zw. z art. 405 k.c.), w sytuacji, kiedy zgodnie z art. 887 § 1 zd. 2 k.p.c. wierzyciel uzyskał od komornika zaświadczenie, z którego wynikało, że doszło do zajęcia u trzeciodłużnika (art. 895 § 3 k.p.c.) jedynie wierzytelności i praw wynikających z przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości, tj. roszczenia o zwarcie umowy przyrzeczonej lub roszczenia odszkodowawczego w granicach tzw. ujemnego interesu umownego (art. 390 § 1 lub § 2 k.c.);

2. Czy, w przypadku odpowiedzi pozytywnej na pierwsze pytanie, czy sąd w postępowaniu z powództwa wierzyciela, który wytoczył powództwo na podstawie art. 887 § 1 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c., – jako substytut procesowy (ustawowy) podstawiony w prawa dłużnika dochodzący w swoim własnym imieniu roszczeń przysługujących egzekwowanemu dłużnikowi, wobec trzeciodłużnika (jego następców prawnych), z którym wiąże go umowa przedwstępna nabycia nieruchomości, na mocy której dłużnik egzekwowany uiścił na rzecz trzeciodłużnika zaliczkę na poczet ceny sprzedaży, –

może wbrew dłużnikowi egzekwowanemu oraz trzeciodłużnikowi (jego następcom prawnym), których w dalszym ciągu wiąże umowa przedwstępna nabycia nieruchomości (umowa nie została rozwiązana przez strony, żadna ze stron nie odstąpiła od tej umowy), pomimo że ich wzajemne roszczenia wynikające z art. 390 § 1 lub § 2 k.c. uległy przedawnieniu, a strony tej umowy dotychczas nie wystąpiły na drogę sądową z roszczeniami wynikającymi z art. 390 § 1 lub § 2 k.c., – skutecznie przesądzić, że dłużnikowi egzekwowanemu, który nie wstąpił do niniejszego postępowania po stronie wierzyciela egzekwującego (powodów) w charakterze interwenienta ubocznego, zamiast roszczenia z art. 390 § 2 k.c., przysługuje jedynie roszczenie o zwrot świadczenia nienależnego tj. o zwrot uiszczonej na poczet przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości zaliczki;

3. W przypadku odpowiedzi pozytywnej na pytanie drugie, czy warunkiem niezbędnym, aby w postępowaniu wytoczonym przez wierzyciela egzekwującego na podstawie art. 887 § 1 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c., sąd mógł zasądzić od trzeciodłużnika (jego następców prawnych) na rzecz dłużnika egzekwowanego kwotę świadczenia nienależnego, tj. z tytułu zwrotu uiszczonej na poczet przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości zaliczki, jest w świetle art. 491 § 1 k.c. uprzednie wyznaczenie przez wierzyciela egzekwującego trzeciodłużnikowi (jego następcom prawnym) dodatkowego terminu do wykonania zobowiązania polegającego na zawarciu umowy przyrzeczonej z dłużnikiem egzekwowanym, skoro wierzyciel egzekwujący nie ma interesu w tym, aby doszło do realizacji umowy przyrzeczonej, lecz do odzyskania przez dłużnika egzekwowanego zaliczki, która stała się świadczeniem nienależnym;

4. Czy, w procesie wytoczonym przez wierzyciela egzekwują-

cego na podstawie art. 887 § 1 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c., wystarczającym sposobem obrony trzeciodłużnika, jako następcy prawnej osoby, która zawarła z dłużnikiem egzekwowanym przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości, na mocy której otrzymała od niego zaliczkę, która przekształciła się następnie w świadczenie nienależne, jest powołanie się na fakt (domniemanie faktyczne z art. 231 k.p.c.), iż już w okresie poprzedzającym zawarcie umowy przedwstępnej, jak i w dniu jej zawarcia i otrzymania zaliczki, małoletni wówczas trzeciodłużnik przebywał w rodzinie zastępczej, pozostając pod jej pieczęcią aż do osiągnięcia pełnoletności, czy też koniecznym jest wykazanie przez trzeciodłużnika, że jego poprzednik prawny zużył uzyskaną korzyść lub ją utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony (art. 409 k.c.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 41/17 – z dnia 15 września 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy dojdzie do skutecznego przerwania biegu terminu zasiadania w sytuacji, kiedy powództwo o wydanie nieruchomości wytacza przeciwko posiadaczowi samoistnemu użytkownik wieczysty, w stosunku, do którego zainicjowano dopiero 6 lat później postępowanie o stwierdzenie nieważności umowy o oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, zakończone prawomocnym orzeczeniem z dnia 12 czerwca 2013 r. stwierdzającym tę nieważność?”

postanowiono przekazać zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia składowi siedmiu sędziów Sądu Najwyższego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

III CSK 41/16 – wyrok z dnia 16 lutego 2017 r.

Skarb Państwa reprezentowany przez wojewodę odpowiada na podstawie art. 417 k.c za szkodę na osobie wyrządzoną przez zwierynę łowną, w razie wykazania zaniedbań w zakresie kontroli nad dzikimi zwierzętami, sprawowanej przez Państwową Straż Łowiecką, podległą wojewodzie.

I CSK 127/16 – wyrok z dnia 28 lutego 2017 r.

Upływ prekluzyjnego terminu zgłoszenia do sądu rejestrowego zmiany umowy spółki z o.o., polegającej na podwyższeniu kapitału zakładowego przez objęcie nowych udziałów, powoduje, że nie dochodzi do zmiany stosunkii prawnego spółki *ex tunc* (art. 169 w zw. z art. 256 § 3 k.s.h.).

II CSK 349/16 – wyrok z dnia 7 marca 2017 r.

Pojęcie „inna podobna umowa” w rozumieniu art. 15 § 1 k.s.h. obejmuje wszelkie umowy, do istoty których należy transfer środków ze spółki do majątku osób wskazanych w tym przepisie, na ich rzecz, albo udzielania im zabezpieczeń (za wyjątkiem zabezpieczeń rzeczowych).

V CSK 449/16 – wyrok z dnia 23 marca 2017 r.

Przewidziany w klauzuli 20.1 wzorca umownego FIDIC termin do zawiadomienia zamawiającego przez wykonawcę o okolicznościach uzasadniających wynagrodzenie za roboty dodatkowe jest

umownym terminem zawitym do dokonania umownego aktu staranności, pod rygorem utraty określonego uprawnienia. Dopuszczalność takiego zastrzeżenia umownego wynika z art. 353¹ k.c., który także stanowi podstawę badania skuteczności zastrzeżenia w odniesieniu do konkretnego roszczenia.

V CSK 256/16 – wyrok z dnia 30 marca 2017 r.

Zgodnie z prawem Unii Europejskiej i stosowaną przez organy UE praktyką, decyzją może być każdy środek podjęty przez właściwy organ, który jest nakierowany na wywołanie skutków prawnych i kończy postępowanie przed tym organem, a końcowemu rozstrzygnięciu organ nadaje taką formę, z której można wywnioskować o charakterze prawnym tego rozstrzygnięcia.

V CSK 349/16 – postanowienie z dnia 7 kwietnia 2017 r.

Ocena, czy zachodzi podstawa do odmowy stwierdzenia wykonalności zagranicznego orzeczenia z powodu oczywistej sprzeczności zezwolenia na wykonanie z porządkiem publicznym ze względu na pozbawienie pozwanego prawa do wysłuchania (art. 34 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych; Dz. Urz. UE L 12, s. 1), powinna uwzględniać postępowanie przed sądami państwa pochodzenia jako całość, w tym także ewentualne postępowanie przed sądem konstytucyjnym, jeżeli kontrolował on wydane w sprawie orzeczeń (orzeczenia).

I CSK 289/16 – postanowienie z dnia 13 kwietnia 2017 r.

Przepis art. 61 ust. 4 *in fine* Konstytucji RP w zw. z art. 166 ust. 4 i art. 202a i n. uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (jedn. tekst: M. P. z 2012 r., poz. 32 ze zm.), dotyczą sposobu udostępniania informacji publicznej w odniesieniu do Sejmu i Senatu, a nie rodzaju informacji podlegających udostępnieniu. O materialnych granicach prawa do informacji decydują art. 61 ust. 1-3 Konstytucji oraz przepisy ustaw, w tym – także w odniesieniu do Sejmu – art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 1764).

II CSK 666/16 – wyrok z dnia 11 maja 2017 r.

Według art. 2a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.) nieruchomości przeznaczona pod drogę publiczną może stanowić tylko własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Z kolei z art. 16 ust. 1 tej ustawy wynika, że budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy i pokrywana jest ze środków finansowych inwestora tego przedsięwzięcia, Jeżeli występuje władanie nieruchomością (element *corpus*) nie dla władającego (element *animus rem sibi habendi*), lecz za kogo innego i za jego zgodą, to władanie to nie jest posiadaniem, także zależnym (*animus pro alieno*), lecz dzierżeniem (art. 338 k.c.). Władanie takie nie daje podstaw do domagania się wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości, gdyż tego rodzaju władania nie obejmują roszczenia uzupełniające powództwa petytoryjne (art. 224 i nast. k.c.).

III CSK 196/16 – postanowienie z dnia 12 maja 2017 r.

Prawomocny wyrok oddalający powództwo o ustalenie nieważności oświadczenia o uznaniu ojcostwa powoduje niedopuszczalność powództwa o ustalenie nieistnienia uznania ojcostwa między tymi samymi stronami, ze względu na powagę rzeczy osądzonej, jeżeli podstawa faktyczna obu powództw była taka sama.

II CSK 636/16 – wyrok z dnia 25 maja 2017 r.

1. Do rozliczenia między właścicielem nieruchomości a jej samoistnym posiadaczem pobranych przez tego posiadacza jednolitych płatności obszarowych (art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 1164 ze zm.) stosuje się w drodze analogii art. 224 i art. 225 k.c. w zakresie dotyczącym pożytków, z wyłączeniem sytuacji, w której zastosowanie ma art. 39b ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 1491 ze zm.).

2. Przewidziane w art. 39b ust. 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości wchodzącej w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa ma charakter ryczałtowy i obejmuje ogół należności przysługujących od korzystającego bezumownie z nieruchomości.

I CSK 557/16 – wyrok z dnia 26 maja 2017 r.

Relacja rodzinna z osobą, której sfera prywatności została naruszona bezprawnym zachowaniem, nie przesądza o naruszeniu dobra osobistego innego członka rodziny.

I CSK 588/16 – wyrok z dnia 26 maja 2017 r.

Przepis art. 13 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.) ma zastosowanie także w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej lekarzy.

I CSK 590/16 – wyrok z dnia 1 czerwca 2017 r.

Jeżeli notariusz przyjął przedmiot depozytu z zastrzeżeniem jego wydania wskazanej osobie trzeciej nie jest dopuszczalne odwołanie tego zastrzeżenia ani przez notariusza, ani przez deponenta, jeśli osoba ta oświadczyła notariuszowi lub deponentowi, że chce skorzystać z tego zastrzeżenia (art. 108 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 1796 i art. 393 § 2 k.c.).

I CSK 597/16 – wyrok z dnia 1 czerwca 2017 r.

Przedsiębiorca telekomunikacyjny będący administratorem danych osobowych odpowiada za szkodę wyrządzoną klientowi – stronie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jeżeli w sposób zawiniony nadużył jego zaufania, powierzając bez jego zgody i wiedzy wykonywanie części umówionych usług innemu przedsiębiorcy (art. 415 k.c.). Przepis art. 429 k.c. nie ma w takiej sytuacji zastosowania.

III CSK 216/16 – wyrok z dnia 9 czerwca 2017 r.

Uprawniony z prawa ochronnego na znak towarowy może domagać się od naruszcyciela wydania wartości bezpodstawnie uzyskanej korzyści polegającej na używaniu znaku towarowego w obrocie przez naruszcyciela.(art. 296 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 r. – Prawo własności przemysłowej (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r., poz. 776).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 10/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wobec zmiany treści przepisu art. 209 k.k. wprowadzonej ustawą z dnia 23 marca 2017 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017 r., poz. 952) w postępowaniu wykonawczym wyznacznikiem możliwości dalszego prowadzenia postępowania – z uwagi na treść art. 4 § 4 k.k. – powinien być opis czynu w prawomocnym wyroku i zespół znamion tym zawarty, co skutkować może umorzeniem postępowania wykonawczego z uwagi na zatarcie skazania w oparciu o art. 15 § 1 k.k.w. czy też kontrola kompletności znamion w obecnym ujęciu art. 209 k.k. może być przeprowadzana przez ustalenia faktyczne oparte o cały materiał dowodowy zawarty w aktach sprawy?”

I KZP 11/17

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy popełnienie przestępstwa przez sprawcę w okresie próby wyznaczonym w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem go z odbycia reszty kary pozbawienia wolności stanowi negatywną przesłankę w rozumieniu art. 85 § 3 k.k. orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej karę, z której odbycia został warunkowo przedterminowo zwolniony i karę orzeczoną za

przestępstwo popełnione w okresie próby?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 6/17 – z dnia 14 września 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie:

„Czy popełnienie przestępstwa przez sprawcę w okresie próby wyznaczonym w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem go z odbycia reszty kary pozbawienia wolności stanowi negatywną przesłankę w rozumieniu art. 85 § 3 k.k. orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności obejmującej karę, z której odbycia został warunkowo przedterminowo zwolniony i karę orzeczoną za przestępstwo popełnione w okresie próby?”

postanowiono przekazać rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

I KZP 7/17 – z dnia 14 września 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

„Czy dla odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 245 k.k. w sytuacji gdy sprawca w celu wywarcia wpływu na świadka używa groźby karalnej w rozumieniu art. 115 § 12 k.k. (o której mowa w art. 190 k.k.) konieczne jest ustalenie, że groźba wzbudza uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona i czy obawa spełnienia groźby u pokrzywdzonego stanowi ustawowe znamię czynu zabronionego z art. 245 k.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 8/17 – z dnia 14 września 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy użyte w treści art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn.: Dz. U. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.), w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., określenie: «w terminie płatności podatku» odnosi się wyłącznie do terminu, w jakim podatek jest płatny, wskazanego w ustępie 2 zd. 2 tego artykułu, czy też również do terminu, w jakim podatek jest płatny, wskazanego w ust. 3 art. 28 wskazanej ustawy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 9/17 – z dnia 14 września 2017 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Przepisy rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego o skardze na wyrok sądu odwoławczego, uchylający wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania, znajdują odpowiednie zastosowanie (art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych – tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r., poz. 233 ze zm.) w postępowaniu dyscyplinarnym uregulowanym przepisami ustawy o radcach prawnych, a wniesioną skargę rozpoznaje Sąd Najwyższy.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 349/16 – wyrok z dnia 22 marca 2017 r.

1. Włamanie jako sposób działania sprawcy kwalifikowanego typu kradzieży określonej w art. 279 § 1 k.k. nie polega wyłącznie na przeniknięciu sprawcy do wnętrza zamkniętego pomieszczenia na skutek przełamania jego zabezpieczeń, lecz może polegać na przełamaniu zabezpieczeń zamykających dostęp do mienia i jednoznacznie manifestujących wolę właściciela (użytkownika) mienia niedopuszczenia do niego niepowołanych osób.

2. Dokonanie płatności kartą płatniczą w formie tzw. płatności zbliżeniowej przez osobę nieuprawnioną, która weszła w posiadanie karty wbrew woli jej właściciela, stanowi przestępstwo kradzieży z włamaniem (art. 279 § 1 k.k.).

V KK 372/16 – wyrok z dnia 6 kwietnia 2017 r.

1. Nie jest możliwe uchylenie orzeczenia na niekorzyść oskarżonego, jeżeli jego utrzymanie w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe (art. 440 *in fine* k.p.k.), w innych wypadkach niż w sytuacjach określonych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 § 1 i 3 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości (art. 437 § 2 *in fine* k.p.k.).

2. Brak w opisie czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku (art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k.) jakiegokolwiek znamienia ustawowego typu czynu zabronionego, skutkuje niemożnością przypisania odpowiedzialności karnej za ten czyn (art. 1 § 1 k.k. i art. 115 § 1 k.k.).

II KK 116/17 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2017 r.

1. Przy obliczaniu terminów przedawnienia karalności nie mają zastosowania, wskazane w Kodeksie postępowania karnego (Rozdział 14), dyrektywy dotyczące obliczania terminów procesowych. Kodeks karny nie zawiera w odniesieniu do tej sfery „własnych” dyrektyw. Taki stan rzeczy w pełni uzasadnia odwołanie się, przy wykładni użytego w art. 101 § 2 k.k. zwrotu „rok”, do znaczenia nadawanego temu wyrażeniu w języku ogólnym. Wobec tego należy przyjąć, że termin roczny oblicza się zgodnie z czasem kalendarzowym, zaś upływa on bezpośrednio przed rozpoczęciem jednostki czasowej odpowiadającej swą nazwą jednostce czasowej, w której nastąpiło zdarzenie, od którego rozpoczął bieg termin przedawnienia karalności.

2. Pierwotne zakwalifikowanie przestępstwa jako publicznoskargowego nie zmienia faktu, że pozostaje ono prywatnoskargowym, w związku z czym należy do niego stosować zasady przedawnienia dotyczące przestępstw prywatnoskargowych.

SNO 9/17 – wyrok z dnia 28 kwietnia 2017 r.

Do przewinień dyscyplinarnych popełnionych i osądzonych także nieprawomocnie przed dniem 6 stycznia 2017 r., co do których sąd dyscyplinarny umorzył postępowanie dyscyplinarne, w zakresie wymierzenia kary dyscyplinarnej na podstawie art. 108 § 2 zd. 2 u.s.p. w brzmieniu do dnia 5 stycznia 2017 r., nie stosuje się przepisu art. 108 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 2103).

III KK 492/16 – postanowienie z dnia 1 czerwca 2017 r.

Regulacja przewidziana w art. 607e § 3 pkt 4 k.p.k. stanowi samodzielną podstawę wyłączenia działania zasady specjalności z art. 607e § 1 k.p.k.; bez znaczenia prawnego jest to, że wobec osoby ściganej stosowano środek polegający na pozbawieniu wolności przed jej przekazaniem, a nawet już na terytorium Polski, o ile środek ten został uchylony przed rozpoczęciem rozprawy głównej i osoba ścigana odpowiadała z wolnej stopy.

V KK 480/16 – postanowienie z dnia 13 czerwca 2017 r.

W razie złożenia wniosku o uzasadnienie na piśmie wyodrębnionej podmiotowo lub przedmiotowo części wyroku (art. 422 § 2 k.p.k.), za niedopuszczalne i niepodlegające rozpoznaniu uznać należy zarzuty apelacji skierowane przeciwko rozstrzygnięciom pozostającym poza zakresem wniosku o uzasadnienie.

SDI 25/17 – postanowienie z dnia 22 czerwca 2017 r.

Art. 74 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1999) nie wyłącza możliwości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec adwokata w związku z przewinieniem dyscyplinarnym popełnionym przed kolejnym wpisem na listę adwokatów, wtedy gdy w czasie popełnienia tego przewinienia był on również adwokatem lub aplikantem adwokackim, chyba że upłynął termin jego przedawnienia.

III KS 3/17 – postanowienie z dnia 12 lipca 2017 r.

Pozytywny wynik wstępnej kontroli skargi na wyrok sądu odwoławczego powinien skutkować wydaniem zarządzenia o jej przyjęciu.

V KZ 29/17 – postanowienie z dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd właściwy do rozpoznania środka odwoławczego na postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadnego (art. 545 § 3 k.p.k.) jest także sądem właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie o odmowie jego przyjęcia (art. 466 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k.). Przepis art. 545 § 1 k.p.k. upoważniający m. in. do stosowania art. 429 oraz art. 530 w postępowaniu wznowieniowym będzie miał zastosowanie tylko do tych wniosków o wznowienie postępowania, co do których nie wydano postanowienia o odmowie ich przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.